

Środa, 16 grudnia 2015 r.

P8_TA(2015)0460

Rozwój zrównoważonego europejskiego przemysłu obróbki metali nieszlachetnych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie rozwoju zrównoważonego europejskiego przemysłu obróbki metali nieszlachetnych (2014/2211(INI))

(2017/C 399/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 147, 173, 174, 192 i 345,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej ⁽³⁾, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/35/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu ⁽⁶⁾, w szczególności art. 1 i odnośne motywy,
- uwzględniając ujednoliconą wersję dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE ⁽⁷⁾, a także jej poszczególne rozporządzenia wykonawcze,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 lutego 2015 r. zatytułowany „Pakiet dotyczący unii energetycznej” (COM(2015)0080),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 października 2012 r. zatytułowany „Silniejszy przemysł europejski na rzecz wzrostu i ożywienia gospodarczego” (COM(2012)0582),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 maja 2014 r. pt. „Europejska strategia bezpieczeństwa energetycznego” (COM(2014)0330),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 czerwca 2013 r. zatytułowany „Plan działania na rzecz konkurencyjnego i zrównoważonego przemysłu stalowego w Europie” (COM(2013)0407) wraz z załączonymi do niego wynikami oceny sytuacji dokonanej przez grupę wysokiego szczebla,

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽³⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 56.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

Środa, 16 grudnia 2015 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 marca 2011 r. zatytułowany „Plan działania prowadzący do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.” (COM(2011)0112),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 stycznia 2011 r. zatytułowany „Europa efektywnie korzystająca z zasobów – inicjatywa przewodnia strategii »Europa 2020«” (COM(2011)0021),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2014 r. w sprawie reindustrializacji Europy z myślą o promowaniu konkurencyjności i trwałego rozwoju ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie planu działania prowadzącego do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie przemysłu stalowego w UE: ochrona pracowników i przemysłu ⁽³⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dni 23 i 24 października 2014 r. w sprawie ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030,
- uwzględniając sprawozdanie z dnia 10 czerwca 2013 r. zlecone przez Komisję Centrum Studiów nad Polityką Europejską pt. „Ocena wpływu łącznych kosztów na przemysł stalowy”,
- uwzględniając sprawozdanie z dnia 31 października 2013 r., zlecone przez Komisję Centrum Studiów nad Polityką Europejską, pt. „Ocena wpływu łącznych kosztów na przemysł aluminiowy”,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Wykorzystanie potencjału ekologicznego wzrostu gospodarczego w zakresie zatrudnienia” (SWD(2012)0092),
- uwzględniając Porozumienie ustanawiające Światową Organizację Handlu zwane też Układem GATT z 1994 r., w szczególności jego art. XX,
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A8-0309/2015),

A. mając na uwadze, że na metale nieszlachetne składają się:

- stale zwykłe i specjalne, stale nierdzewne, stale o dużej wytrzymałości, nadstopy,
- metale kolorowe, których cenę referencyjną ustala Londyńska Giełda Metali (LME), w szczególności aluminium, miedź, cyna, nikiel, ołów i cynk,
- stopy takich metali jak kobalt, molibden, magnez, tytan,
- metale ziem rzadkich,

przy czym wszystkie one pochodzą z sektora produkcji pierwotnej, obejmującego kopalnie i zakłady metalurgiczne stosujące proces pirometalurgii lub hydrometalurgii, podczas gdy źródłem produkcji wtórnej jest proces odzysku i recyklingu;

B. mając na uwadze, że europejski sektor stali miał istotne historyczne znaczenie w kontekście integracji europejskiej i jest podstawą tworzenia wartości dodanej i łańcuchów wartości w przemyśle europejskim; mając na uwadze, że sektor metali nieszlachetnych odgrywa kluczową rolę w rozwoju całej gospodarki zarówno pod względem technologicznym, jak i pod względem usuwania „wąskich gardeł” w zaopatrzeniu; mając na uwadze, że sektor stali, w którym od 2008 r. zredukowano potencjał produkcji stali o ponad 40 Mt oraz zmniejszono bezpośrednio zatrudnienie o ponad 60 tys. miejsc pracy, a pośrednie – o ponad 100 tys., przeżywa obecnie najgorszy w historii kryzys w czasach pokoju, prowadzący do powstania większej zależności sektorów przetwórczych od importu z krajów trzecich oraz do utraty wiedzy fachowej w przemyśle, co ma bezpośredni wpływ na miliony miejsc pracy; mając na uwadze, że według szacunków globalny nadmiar zdolności produkcyjnych wynosi od 300 do 600 mln ton, z czego większość dotyczy Chin;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0032.

⁽²⁾ Dz.U. C 251 E z 31.8.2013, s. 75.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0104.

Środa, 16 grudnia 2015 r.

- C. mając na uwadze, że przemysł metali nieszlachetnych stoi w obliczu znacznego spadku popytu oraz silnej globalnej konkurencji, w szczególności ze strony państw trzecich, które nie stosują takich samych wysokich standardów i rygorystycznych przepisów jak Europa;
- D. mając na uwadze, że ceny energii w Europie są wyższe niż w wielu innych gospodarkach, głównie z powodu niewystarczającej integracji rynku energii, rosnących podatków, opłat i kosztów sieci, i znacząco ograniczają konkurencyjność europejskiego rynku metali nieszlachetnych na rynku światowym;
- E. mając na uwadze, że europejski przemysł metali nieszlachetnych stoi w obliczu wycieku inwestycji do państw trzecich, głównie ze względu na porównywalnie wysokie ceny energii i koszty emisji;
- F. mając na uwadze, że zamykanie kolejnych europejskich zakładów elektrolizy takich metali jak aluminium, miedź i magnez wskazuje na silną dezindustrializację Europy w odniesieniu do tego sektora, nie w związku ze spadkiem europejskiego popytu, ale głównie z powodu wzrostu i większej zmienności cen energii elektrycznej w wielu państwach członkowskich oraz dumpingu ze strony państw trzecich;
- G. mając na uwadze, że stopy takich metali, jak żelazo, aluminium, cynk, tytan i miedź (w tym blacha ocynkowana), określane w niniejszej rezolucji jako metale nieszlachetne, stanowią podstawowe tworzywa konstrukcyjne w przemyśle elektrotechnicznym, budowy maszyn i urządzeń, a w tym w przemyśle budowy pojazdów mechanicznych oraz w budownictwie; mając na uwadze, że unijny przemysł metali nieszlachetnych powinien być postrzegany jako strategiczny atut europejskiej konkurencyjności, w szczególności dla innych sektorów przemysłowych oraz dla rozwoju istniejącej i nowej infrastruktury;
- H. mając na uwadze, że podjęcie działań w kwestii konkurencyjności i ryzyka ucieczki emisji powinno być priorytetem, natomiast należy unikać środków protekcyjnych;
- I. mając na uwadze, że od 2009 r. w systemie handlu uprawnieniami do emisji w UE (EU ETS) gromadzi się coraz większa nadwyżka uprawnień i międzynarodowych jednostek emisji w stosunku do emisji, co znacząco osłabiło sygnał cenowy dotyczący emisji dwutlenku węgla; mając na uwadze, że wzrost cen uprawnień do emisji w europejskim systemie handlu emisjami (EU ETS) grozi w przyszłości wywołaniem szoku konkurencyjnego; mając na uwadze, że jeżeli nie zostaną podjęte porównywalne wysiłki na szczeblu międzynarodowym lub krajowym, w postaci wprowadzenia rynku emisji na wzór UE, szereg sektorów przemysłowych i instalacji w UE utraci międzynarodową konkurencyjność, co może powodować częściową ucieczkę emisji; mając na uwadze, że nadal istnieje znaczący potencjał oszczędności energii w przemyśle metali nieszlachetnych oraz że potencjał ten można efektywnie wykorzystać dzięki inwestycjom prywatnym i systemom wsparcia modernizacji zakładów;
- J. mając na uwadze, że europejski przemysł metali nieszlachetnych stoi w obliczu wyścigu z czasem, aby odzyskać swoją globalną konkurencyjność i zdolność do inwestowania w Europie, jak również zająć się stojącymi przed nim wyzwaniem społecznymi i środowiskowymi, które musi przezwyciężyć, równocześnie pozostając światowym punktem odniesienia w dziedzinie odpowiedzialności społecznej i środowiskowej przedsiębiorstw w tym sektorze; mając na uwadze, że europejski rynek metali nieszlachetnych znalazł się pod presją w wyniku światowej nadwyżki mocy produkcyjnych oraz nieuczciwych dotacji i działań dumpingowych ze strony państw trzecich; mając na uwadze, że innowacyjność w produkcji ma pozytywny wpływ na wzrost zatrudnienia na wszystkich etapach cyklu koniunkturalnego w przemyśle; mając na uwadze z drugiej strony, że liczne przedsiębiorstwa stosują strategie koncentrujące się na krótkoterminowym zwrocie z inwestycji ze szkodą dla innowacyjności, inwestycji w badania i rozwój, zatrudnienie i odnowę umiejętności; mając na uwadze, że angażowanie pracowników w działania innowacyjne i określanie strategii jest najlepszym gwarantem powodzenia gospodarczego; mając na uwadze, że również sprawiedliwy handel produktami ze stali może funkcjonować tylko pod warunkiem przestrzegania podstawowych praw pracowników i norm środowiskowych;
- K. mając na uwadze, że wykorzystanie metalowych surowców wtórnych (pochodzących z procesu odzysku i recyklingu) ma podstawowe znaczenie w uprzemysłowionej i zasobooszczędnej gospodarce oraz powinno być rozwijane w ramach konkurencyjnej i zrównoważonej gospodarki o obiegu zamkniętym, ale w żadnym wypadku nie będzie w stanie – pod względem jakości i ilości – zaspokoić w pełni zapotrzebowania gospodarek państw europejskich na metale nieszlachetne; mając na uwadze, że bilans handlu złomem w UE jest dodatni i należy w większym stopniu zachęcać do recyklingu złomu w Europie; mając na uwadze, że przemysł metali nieszlachetnych, jego surowce i dostawców należy traktować w sposób kompleksowy i całościowy;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

- L. mając na uwadze, że dotyczy to w szczególności transformacji sektora energetycznego, gdyż metale nieszlachetne, takie jak metale ziem rzadkich, są kluczowe dla nowych technologii niezbędnych do jej przeprowadzenia; mając na uwadze, że Europa jest nadal w dużym stopniu uzależniona od przywozu metali koniecznych do budowy urządzeń do produkcji energii ze źródeł odnawialnych, które stwarzają realne możliwości dla sektora, mianowicie umożliwiając przezwycięzenie możliwych trudności z dostawami; mając na uwadze, że inwestycje w energię odnawialną i efektywność energetyczną są ważną siłą napędową dla inwestycji w produkty przemysłowe, w tym miedź, aluminium i stal; mając na uwadze, że ambitna europejska polityka odnawialnych źródeł energii i oszczędności energii może stanowić czynnik pobudzający w przyszłości popyt na metale nieszlachetne w Europie, a w szczególności stworzyć możliwość produkcji wyrobów o dużej wartości dodanej; mając na uwadze brak odpowiedzialności przedsiębiorstw za środowisko oraz istnienie obiektów przemysłowych wyraźnie naruszających prawodawstwo europejskie i obiektów porzuconych, co stanowi zagrożenie dla zdrowia ludzi i środowiska; mając na uwadze, że normy środowiskowe i zasady gospodarki o obiegu zamkniętym powinny stanowić fundament inwestycji w działalność rozwojową i innowacyjność w sektorze przemysłu metali nieszlachetnych w Europie; mając na uwadze, że w planie działania Komisji w zakresie energii do 2050 r. stwierdzono, iż obniżenie emisyjności sektora energetycznego oraz scenariusz zakładający wysoki udział źródeł odnawialnych w produkcji energii niosą ze sobą mniejsze koszty niż dalsza realizacja obecnej polityki, a ponadto w przyszłości ceny energii jądrowej oraz energii pochodzącej z paliw kopalnych będą nadal rosły, zaś ceny energii ze źródeł odnawialnych – spadały,
- M. mając na uwadze, że w opinii Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii na temat zaleceń dla Komisji dotyczących negocjacji w sprawie transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego (2014/2228(INI)) podkreślono znaczenie rozdziału dotyczącego energii, i jednocześnie podkreślono niekorzystną sytuację energochłonnych sektorów UE oraz potrzebę ochrony ich konkurencyjności;
- N. mając na uwadze, że tylko ambitna polityka innowacyjności, która umożliwi wytwarzanie wysokiej jakości, energooszczędnych i innowacyjnych produktów (np. wysokowytrzymałej i jednocześnie sprężystej stali) oraz wprowadzanie nowych procesów produkcyjnych, pozwoli UE na ugruntowanie pozycji w warunkach rosnącej konkurencji na świecie; mając na uwadze, że 65 % nakładów przedsiębiorstw na badania i rozwój pochodzi z przemysłu wytwórczego, dlatego wzmocnienie naszej bazy przemysłowej ma kluczowe znaczenie dla zatrzymania wiedzy fachowej i specjalistycznej w UE;
- O. mając na uwadze, że unijny przemysł metali nieszlachetnych traci konkurencyjność po części ze względu na duże obciążenia regulacyjne i administracyjne;
- P. mając na uwadze, że celem pakietu dotyczącego unii energetycznej jest stworzenie bezpiecznego, zrównoważonego, konkurencyjnego i przystępnego cenowo rynku energii, aby wzmocnić globalną konkurencyjność gospodarki europejskiej, obniżając i harmonizując ceny energii w Europie i między państwami członkowskimi;
- Q. mając na uwadze, że przyznanie statusu gospodarki rynkowej państwowym lub innym nierynkowym gospodarkom bez odniesienia do ich rzeczywistego funkcjonowania osłabiłoby instrumenty ochrony handlu i miałyby poważny wpływ pod względem konkurencyjności i zatrudnienia w europejskim przemyśle metali nieszlachetnych, wpływając na zaostrzenie skutków wojny cenowej prowadzonej przez największych na świecie producentów stali oraz pod względem powszechnie znanej nadwyżki zdolności produkcyjnych tego sektora;
- R. mając na uwadze, że badania, rozwój i innowacje w tym sektorze mają kluczowe znaczenie dla europejskiego przemysłu; mając na uwadze, że zamykanie zakładów często prowadzi do nieodwracalnej utraty technologii i wiedzy fachowej oraz ubytku kwalifikacji siły roboczej w przemyśle;

Znaczenie metali nieszlachetnych dla przemysłu europejskiego

1. podkreśla znaczenie przemysłu metali nieszlachetnych dla wszystkich sektorów niższego szczebla, w tym dla przemysłu samochodowego, lotniczego, produkcji energii, budowlanego i opakowaniowego;
2. uważa, że Europa, która jest już bardzo uzależniona w zakresie surowców, nie może sobie pozwolić na powstanie nowego uzależnienia w zakresie metali nieszlachetnych, które miałyby bardzo szkodliwy wpływ na wymienione sektory niższego szczebla;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

3. zauważa, że w odniesieniu do hutnictwa UE odnotowuje deficyt zdolności produkcji blachy stalowej ze względu na masowe zamykanie zakładów w ostatnich latach oraz ponowny wzrost popytu;
4. podkreśla, że popyt na metale nieżelazne, takie jak aluminium i miedź, stale rośnie mimo kryzysu;

Konieczność podjęcia działań w zakresie przeciwdziałania zmianie klimatu i wysokim cenom energii

5. podkreśla, że przeprojektowanie obecnego systemu EU ETS jest jedną z najbardziej naglących kwestii w kontekście zapewnienia konkurencyjności przemysłu metali nieszlachetnych; odnotowuje, że Komisja przedstawiła wnioski, które zakończą się reformą systemu EU ETS w czwartym okresie jego funkcjonowania przypadającym na lata 2021-2030, i apeluje w tym kontekście do współustawodawców, by reforma ta obejmowała kwestię ucieczki emisji oraz propagowała efektywność, innowacyjność w przemyśle i optymalną sprawność, które reforma ta powinna zapewniać, a jednocześnie wzywa do rozważenia uzupełnienia systemu ETS o inne innowacyjne narzędzia i strategie służące rzeczywistemu ograniczeniu emisji; zwraca się do Komisji, aby w ramach przeglądu ETS nagradzano podmioty energochłonnego sektora produkcji, które osiągają najlepsze wyniki, wytwarzając mniej emisji w przeliczeniu na jednostkę produkcji;
6. odnotowuje ustanowienie rezerwy stabilności rynku na 2019 r. i rozpatruje propozycje Komisji Europejskiej w zakresie reformy strukturalnej ETS po 2020 r., które będą przedmiotem specjalnego, odrębnego badania w Parlamencie;
7. wzywa do kontynuowania przez przemysł energochłonny wysiłków zapewniających jak najlepszy recykling oraz redukcję emisji dwutlenku węgla w celu zagwarantowania przyszłej konkurencyjności tego przemysłu oraz spełnienia wiążących dla UE ustalonych celów redukcji emisji; podkreśla w związku z tym, że konkurencyjność przemysłowa, efektywne gospodarowanie zasobami i redukcja emisji stanowią uzupełniające się cele, ponieważ jeżeli produkcja europejska stanie się niskoemisyjna, zachowanie jej udziału na rynku europejskim i światowym będzie skutecznym sposobem na zmniejszenie na szczeblu globalnym emisji gazów cieplarnianych pochodzących z przemysłu; zaznacza, że to samo dotyczy produkcji importowanej, która spełnia takie same normy efektywności energetycznej i emisji, jak towary produkowane w Unii Europejskiej; podkreśla, że przedsiębiorstwa w państwach trzecich, które tworzą część łańcucha wartości, również muszą działać w zgodzie z celami unijnej polityki klimatyczno-energetycznej i że muszą w szczególności uwzględniać postęp w dziedzinie efektywności energetycznej;

Środki dostosowawcze na granicach odnośnie do CO₂ – elastyczny środek tymczasowy o wymiarze międzynarodowym zgodny z WTO

8. podkreśla zdecydowanie, że celem Unii Europejskiej – od momentu ustanowienia międzynarodowego komitetu negocyjacyjnego, który przygotował konferencję w Rio w 1992 r. – jest wypracowanie z krajami trzecimi międzynarodowego porozumienia w zakresie ochrony przed zmianą klimatu, jednak cel ten nie został dotychczas zrealizowany mimo panującego niemalże jednogłośnego konsensusu naukowego co do rosnącej pilności tej kwestii; apeluje o utrzymanie przywództwa UE i podkreśla istotną potrzebę zapewnienia, że na konferencji w Paryżu zostanie zawarte wiążące globalne porozumienie, w pełni zobowiązujące wszystkie strony do efektywnego przeciwdziałania niebezpiecznej zmianie klimatu; podkreśla, że negocjacje te muszą doprowadzić do zawarcia prawnie wiążącego porozumienia obejmującego cele ogólnogospodarcze dla wszystkich stron, z uwzględnieniem ustalonego celu dotyczącego ograniczenia globalnego ocieplenia do poziomu poniżej 2 °C; podkreśla, że kompleksowe międzynarodowe porozumienie zapewni równe warunki dla przemysłu i zmniejszy ryzyko ucieczki emisji z UE;
9. podkreśla, że międzynarodowe działania na rzecz klimatu są najlepszą receptą na zapobieganie ucieczce emisji; podkreśla, że ambitne porozumienie międzynarodowe w sprawie przeciwdziałania zmianie klimatu zapewniające równe warunki działania wszystkim krajom, które przygotowuje współpracę na poziomie wielostronnym i stworzenie spójnego globalnego systemu środowiskowego służącego zmniejszeniu emisji dwutlenku węgla, byłoby najlepszym sposobem uporania się z problemem globalnych emisji; podkreśla, że takie porozumienie umożliwiłoby wszystkim producentom metali nieszlachetnych funkcjonowanie w warunkach uczciwej konkurencji, a debata o środkach dostosowawczych na granicach przestałaby być konieczna, pod warunkiem że jego wdrażanie byłoby skutecznie monitorowane i że podjęto by niezbędne środki dostosowawcze; podkreśla, że takie porozumienie międzynarodowe musi obowiązkowo zawierać wiarygodne zobowiązania ze strony krajów o najwyższych poziomach emisji; w związku z tym zwraca również uwagę na przestrzeganie norm społecznych i środowiskowych w celu zapewnienia równych szans;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

10. stwierdza, że system środków dostosowawczych na granicach w odniesieniu do emisji CO₂, uwzględniający zarówno przywóz, jak i wywóz, wprowadza do przepisów europejskich model ograniczania emisji obejmujący m.in. podejście skupione na zużyciu notowanym na danym terytorium oraz że takie podejście oddolne ma tę zaletę, iż daje się uogólnić jako rozwiązanie uniwersalne przy jednoczesnym poszanowaniu niezależności każdego państwa w zakresie określania poziomu ambicji celów polityki klimatycznej, pod warunkiem przeprowadzenia wnikliwej oceny skutków; wzywa Komisję, aby w przyszłych umowach handlowych zapewniła znaczącą poprawę szans eksportowych i możliwości dostępu do rynku dla europejskich wyrobów z metali nieszlachetnych; stwierdza ponownie, że Komisja powinna uwzględnić zakaz praktyk zakłócających handel surowcami (podwójne ceny, ograniczenia wywozowe) w regionalnych, dwustronnych i wielostronnych umowach o wolnym handlu;

11. podkreśla, że wszystkie środki wpływające na handel muszą być zgodne z międzynarodowymi umowami handlowymi; stwierdza, że cele polityki klimatycznej dotyczące ochrony życia i zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, podobnie jak ochrona ograniczonych zasobów naturalnych, jeśli są realizowane w niedyskryminujący sposób i nie jako ukryte ograniczenie, stanowią wyjątki wymienione w art. XX porozumienia GATT; zwraca uwagę, że ze względu na jego globalny charakter problem zmiany klimatu powinien zostać uwzględniony w przepisach prawnych; uważa, że powietrze o niskiej zawartości dwutlenku węgla (czyste powietrze) jest już postrzegane jako zasób naturalny, który może się wyczerpać, i w związku z tym powinno zostać uznane za dobro publiczne; wyjaśnia ponadto, że środki odwetowe nie mogą być wprowadzane w następstwie dostosowania na granicach w odniesieniu do emisji bez naruszenia zasad handlu międzynarodowego i bez ryzyka sankcji; przypomina, że w żadnym wypadku celem nie jest ochrona europejskich sektorów, ale traktowanie ich na równi z konkurentami zagranicznymi;

12. uważa, że warto by rozważyć częściowe przekazanie dochodów uzyskanych z aukcji na rzecz inicjatyw mających na celu ochronę środowiska i walkę ze zmianą klimatu, takich jak ekofundusz klimatyczny przewidziany w ustaleniach z Cancún i inne międzynarodowe instrumenty finansowe dotyczące klimatu;

13. zauważa, że ustalone normy dotyczące obliczania zawartości dwutlenku węgla i emisji w cyklu życia produktów zwiększają przejrzystość i mogą ułatwić promowanie zrównoważonej produkcji i konsumpcji również w przemyśle metalurgicznym;

Kompensowanie emisji pośrednich

14. ubolewa, że oparty na pomocy państwa system kompensowania kosztów pośrednich spowodował powstanie nowego źródła nieuczciwej konkurencji na jednolitym rynku UE między producentami z sektorów energochłonnych, których część korzysta ze wsparcia finansowego ze strony władz publicznych; apeluje o ujednoczenie tego kompensowania i o stosowanie go w uzasadnionych przypadkach na szczeblu europejskim w celu zapewnienia równych warunków konkurencji w stosunku do światowych konkurentów i między producentami europejskimi oraz w celu zapewnienia skutecznej ochrony przed ucieczką emisji; zauważa, że odnosi się to szczególnie do sześciu metali nieżelaznych, które sprzedaje się po cenach uzależnionych od światowego popytu i podaży i ustalanych przede wszystkim na giełdzie londyńskiej; dlatego zauważa, że producenci metali nieszlachetnych muszą dostosowywać się do ustalonych cen i nie mogą przenosić wzrostu kosztów na klientów; wnioskuje, że konieczne jest utrzymanie rekompensaty kosztów emisji pośrednich; odnosi się do porozumienia w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy zapewniającej stabilność rynku, które stanowi, że „dążąc do osiągnięcia celu, jakim jest zapewnienie równych warunków działania, w przeglądzie tym należy również rozważyć przyjęcie ujednoczonych ustaleń mających kompensować koszty pośrednie na szczeblu Unii”⁽¹⁾; odwołuje się w związku z tym do rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji, ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu⁽²⁾, oraz do art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, dotyczących pomocy państwa; wzywa Komisję do dokonania przeglądu oddziaływania różnych systemów wspierania energii na ceny detaliczne energii, które pośrednio wpływają na konkurencyjność energochłonnych gałęzi przemysłu w poszczególnych państwach członkowskich;

15. uważa, że zróżnicowany wpływ ceny emisji dwutlenku węgla na ceny energii elektrycznej, wynikający z koszyka energetycznego każdego dostawcy, jest czynnikiem konkurencyjności, który związany jest między innymi z niezależnym wyborem każdego państwa; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie europejskiej unii energetycznej; uważa, że dobrze funkcjonujący wewnętrzny rynek energii, zapewniający bezpieczną i zrównoważoną energię oraz odpowiednie połączenia między państwami członkowskimi, pomoże obniżyć ceny energii dla europejskiego przemysłu i konsumentów; uważa, że ETS jest zharmonizowanym środkiem UE mającym na celu zmniejszanie emisji przemysłowych, w związku z czym jego wpływ należy rozpatrywać w ramach systemu zharmonizowanego;

⁽¹⁾ Zob. motyw 9 decyzji (EU) 2015/1814 (Dz.U. L 264 z 9.10.2015, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

Środa, 16 grudnia 2015 r.

Wspieranie inwestycji w niskoemisyjną produkcję metali nieszlachetnych

16. domaga się, aby bezpłatne uprawnienia dla najbardziej efektywnych instalacji w sektorach narażonych na ryzyko ucieczki emisji były przyznawane na podstawie programów inwestycji w nowe urządzenia, działalność badawczo-rozwojową (w tym w wychwytywanie, składowanie i wykorzystywanie dwutlenku węgla) i kształcenia pracowników oraz najszybciej, jak to tylko możliwe, a w każdym razie począwszy od 2018 r. i w czwartej fazie funkcjonowania systemu, obejmującej lata 2021-2030, by spełnić wysokie wymagania w zakresie ochrony klimatu i środowiska, a także praw pracowników; podkreśla bezwzględną konieczność inwestowania w badania i rozwój, aby Europa pozostała centrum doskonałości w dziedzinie produkcji metali nieszlachetnych; przypomina, że sektory, które inwestują, najlepiej opierają się kryzysom; wzywa do wykorzystywania dochodów z aukcji w ramach ETS do finansowania działań na rzecz klimatu w UE oraz w krajach rozwijających się, w tym inwestycji w projekty związane z energią odnawialną i efektywnością energetyczną w sektorach przemysłowych; popiera plany ujęte w ramach polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030, dotyczące ustanowienia instrumentu finansowania (NER400) z przeznaczeniem na wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla, innowacyjne odnawialne źródła energii oraz innowacje w zakresie technologii niskoemisyjnych w sektorach przemysłowych, zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z dnia 23 października 2014 r.; proponuje, aby projekty pilotażowe i demonstracyjne dotyczące wychwytywania, utylizacji i składowania dwutlenku węgla były częścią programów finansowania technologii niskoemisyjnych promowanych przez Komisję na wzór inicjatywy NER300 i przyszłej inicjatywy NER400, a także by ryzyko finansowe było współdzielone przed podmiot finansujący i operatora; przypomina o znaczeniu publicznych inwestycji oraz, w kontekście europejskim, funduszy z programu „Horyzont 2020” w kontekście zwiększania efektywności środowiskowej i energetycznej przemysłu metali nieszlachetnych, w tym osiągnięcia niższych emisji dwutlenku węgla zgodnie z celami strategii „Europa 2020”; traktuje szkolenie pracowników w zakresie technologii i praktyk niskoemisyjnych w przemyśle jako inwestycję strategiczną, którą należy w pełni włączyć do programów finansowania promowanego przez Komisję przejścia na gospodarkę niskoemisyjną;

Rachunkowość finansowa i przejrzystość

17. proponuje, aby uprawnienia do emisji CO₂ były upubliczniane w rocznych sprawozdaniach finansowych przedsiębiorstw oraz aby Unia Europejska przyczyniła się do ponownego podjęcia prac nad odpowiednim międzynarodowym standardem rachunkowości;

18. podkreśla znaczenie przejrzystości w zakresie wykorzystywania przez państwa członkowskie dochodów ze sprzedaży uprawnień; w tym kontekście odnosi się do nałożonego na państwa członkowskie obowiązku informowania Komisji o wykorzystywaniu dochodów uzyskiwanych w ramach EU ETS; podkreśla, że większa przejrzystość pomoże obywatelom dowiedzieć się, jak organy krajowe wykorzystują dochody uzyskiwane w ramach EU ETS;

19. podkreśla, że instalacje i przedsiębiorstwa muszą przestrzegać wszystkich wymogów dotyczących odpowiedzialności społecznej i sprawozdawczości, aby zapewnić równe i skuteczne wdrażanie przepisów dotyczących ochrony środowiska oraz dostęp do odpowiednich informacji właściwym organom i zainteresowanym stronom, w tym przedstawicielom pracowników oraz społeczeństwa obywatelskiego i społeczności lokalnych; podkreśla prawo dostępu do informacji w sprawach dotyczących środowiska, określone w konwencji z Aarhus i wdrożone w prawodawstwie unijnym i ustawodawstwie krajowym, w tym w dyrektywie 2003/87/WE; proponuje, aby wszystkie sklasyfikowane zakłady objęte EU ETS przekazywały każdego roku przedstawicielom pracowników oraz społeczeństwa obywatelskiego, reprezentującym mieszkańców obszaru przyległego do zakładu, pełne informacje obejmujące środki przeciwdziałania zmianie klimatu i poszanowanie europejskich dyrektyw w dziedzinie ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa i higieny pracy;

Kwestia umów na dostawę energii elektrycznej

20. podkreśla, jakie znaczenie ma dla konkurencyjności europejskiego sektora metali nieszlachetnych możliwość zawierania umów długoterminowych pod pewnymi warunkami, które muszą być wyjaśnione przez Komisję i dać się pogodzić ze zwrotem z inwestycji w czasie nie krótszym niż 15 lat w przypadku przemysłu kapitałochłonny; przypomina, że dla przedsiębiorców konieczne jest zabezpieczenie inwestycji przewidywalnymi cenami i czytelnymi ramami prawnymi; podkreśla, że stabilność długoterminowych umów na dostawy energii elektrycznej powinna mieć pierwszeństwo przed coroczną aukcją sprzedaży energii elektrycznej; wyraża zaniepokojenie z powodu regulacji rynkowych umożliwiających w niektórych państwach członkowskich powstanie luki strukturalnej między cenami energii elektrycznej a kosztami jej wytwarzania; wzywa Komisję do walki z nieoczekiwanymi zyskami prywatnych oligopolii na rynku energii;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

21. wyraża zaniepokojenie kwestią regulacji rynkowych umożliwiających istnienie luki strukturalnej między cenami energii elektrycznej a kosztami wytwarzania;

Przekazywanie umiejętności

22. wzywa, aby we wszystkich fabrykach, w których zaburzona jest piramida wieku, organizowano przekazywanie umiejętności między pokoleniami pracowników na wszystkich stanowiskach produkcyjnych wymagających wysokich kwalifikacji; opowiada się za rozwijaniem umiejętności młodych pracowników w przedsiębiorstwie w ramach strukturalnej polityki przyuczania do zawodu, która będzie gwarantowała rozwój wspólnych umiejętności pracowników; podkreśla znaczenie umiejętności i kwalifikacji pracowników sektora metali nieszlachetnych; apeluje o aktywną politykę w obszarach zatrudnienia i przemysłu, gwarantującą rozwój tej wiedzy i uznanie jej za istotny atut europejskiego przemysłu metali nieszlachetnych; zwraca się o uwzględnienie kwestii utrzymania przemysłowej wiedzy fachowej i wykwalifikowanej siły roboczej w ocenie rentowności produkcji w poszczególnych zakładach;

Zaopatrzenie w surowce

23. wzywa do europejskich działań dyplomatycznych dotyczących surowców metalurgicznych w oparciu o strategiczne partnerstwa zakładające podział wartości dodanej między krajami europejskimi i krajami produkującymi surowce, aby zwiększać zatrudnienie wykwalifikowanej siły roboczej w całym łańcuchu wartości; zwraca się do Komisji o ustanowienie instrumentu dogłębnej analizy rynku stali, który pozwoliłby uzyskać dokładne informacje na temat równowagi między podażą stali a popytem na nią w skali europejskiej i ogólnoświatowej, z rozróżnieniem na strukturalne i cykliczne elementy rozwoju tych rynków; uważa, że monitorowanie pierwotnych i wtórnych rynków metali nieszlachetnych pozwoliłoby uzyskać cenny wkład na rzecz działań naprawczych i aktywizujących, które są niezbędne ze względu na cykliczny charakter tego przemysłu stalowego; z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie europejskiej sieci kompetencji dotyczących pierwiastków ziem rzadkich (ERECON)⁽¹⁾; wzywa Komisję do kontynuowania działań w ramach ERECON w celu rozwijania zróżnicowanego i zrównoważonego łańcucha dostaw metali ziem rzadkich dla Europy, a w szczególności do wdrożenia zaleceń dotyczących polityki oraz zapewnienia wsparcia wprowadzania materiałów zastępczych i recyklingu na większą skalę;

Obrona europejskiego handlu w odniesieniu do metali nieszlachetnych – lepiej zapobiegać niż leczyć z opóźnieniem

24. wzywa Radę do ukończenia przeglądu dwóch rozporządzeń w sprawie instrumentów ochrony handlu w celu usprawnienia, umocnienia i przyspieszenia tych instrumentów, a przez to zapewnienia, by nie zostały one osłabione; proponuje wprowadzenie pierwszego, trwającego nie dłużej niż miesiąc wstępnego badania mającego na celu wstępne rozpatrzenie skarg antydumpingowych i antysubsydyjnych, w którym na podstawie wstępnych przesłanek będzie można przyjąć zapobiegawcze środki naprawcze, zanim zostanie przeprowadzone pogłębione badanie; wyraża ubolewanie, że wniosek ustawodawczy dotyczący unowocześnienia instrumentów ochrony handlu obecnie utknął w Radzie, mimo że Parlament wyraził zdecydowane poparcie dla bardziej rygorystycznych środków ograniczających nieuczciwy przywóz z państw trzecich; wzywa Radę do natychmiastowego wprowadzenia instrumentów ochrony handlu, aby nieuczciwe praktyki spotkały się w końcu z adekwatną reakcją, a rynek europejski był chroniony przed dumpingiem, co zapewni warunki uczciwej konkurencji oraz pełne wykorzystanie szans, jakie daje transformacja energetyki;

25. opowiada się za celem, jakim jest szybki postęp w zakresie recyklingu metali ziem rzadkich i metali strategicznych używanych w Unii;

26. podkreśla, że stal nierdzewna i aluminium oraz wszystkie metale nieszlachetne są przedmiotem konkurencji na skalę globalną; uważa, że w swojej analizie i porównaniach Komisja powinna przy definiowaniu odnośnego rynku geograficznego jak najszybciej potraktować rynek globalny jako rynek odniesienia i nie ograniczać swych badań jedynie do rynku wewnętrznego; wzywa do przeprowadzenia badania wpływu na zdolności produkcyjne, z uwzględnieniem m.in. zakładów i zatrudnienia, przed podjęciem decyzji przez Dyрекcję Generalną Komisji ds. Konkurencji, a także do włączenia wniosków z badania do ostatecznych informacji przekazywanych zainteresowanym stronom; wzywa do dokonania przeglądu polityki konkurencji i zasad pomocy państwa, aby ułatwić interwencje publiczne w celu utrzymania spójności społecznej i regionalnej, podniesienia norm środowiskowych i rozwiązania problemów dotyczących zdrowia publicznego;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/growth/sectors/raw-materials/specific-interest/erecon/index_en.htm

Środa, 16 grudnia 2015 r.

27. popiera stworzenie lokalnych komitetów informacyjnych i konsultacyjnych mających na celu zapobieganie zagrożeniom przemysłowym, w których zasiadałyby wszystkie strony mające uprawnienia w zakresie kontroli i ostrzegania; podkreśla uznaną fachową wiedzę przedstawicieli pracowników w strategicznych wyborach i podejmowaniu decyzji w przedsiębiorstwie;

Rola metali nieszlachetnych w gospodarce o obiegu zamkniętym

28. w tym kontekście zwraca uwagę na pozytywny wpływ metali wtórnych, które pomagają znacząco zmniejszać zużycie energii i surowców; dlatego wzywa Komisję do ułatwienia rozwoju i funkcjonowania rynków metali wtórnych; zachęca do tworzenia gospodarki o obiegu zamkniętym w każdym zakładzie produkcji metali nieszlachetnych, aby wykorzystać produkty uboczne i metale pochodzące z recyklingu w celu zwiększenia ich konkurencyjności; domaga się obowiązkowego tworzenia gospodarki o obiegu zamkniętym w każdym zakładzie produkcji metali nieszlachetnych, aby wykorzystać produkty uboczne i metale pochodzące z recyklingu w celu zwiększenia ich konkurencyjności; opowiada się za celem, jakim jest szybki postęp w zakresie recyklingu metali ziem rzadkich i metali strategicznych używanych w Unii; apeluje o tworzenie silnych powiązań między sektorem recyklingu metali nieszlachetnych a innymi gałęziami przemysłu, aby wzmocnić rozmiary i odporność bazy przemysłowej, zwłaszcza w regionach dotkniętych zjawiskiem dezindustrializacji; w tym kontekście podkreśla ogromny potencjał stosowania zastępczych materiałów i produktów oraz zwiększania wykorzystywania złomu, m.in. w produkcji stali i aluminium; podkreśla, że większość metali nieszlachetnych można wielokrotnie poddawać recyklingowi, zużywając ułamek energii wykorzystywanej w produkcji pierwotnej; wyraża zaniepokojenie znacznymi stratami energii dla Europy wynikającymi z legalnego i nielegalnego wywozu aluminium i miedzi do takich krajów jak Chiny i Indie, które same wprowadziły zakazy wywozu aluminium; uważa, że rygorystyczne normy środowiskowe i zasady gospodarki o obiegu zamkniętym powinny stanowić fundament inwestycji w działalność rozwojową i innowacyjność w sektorze przemysłu metali nieszlachetnych w Europie; wzywa Komisję do tworzenia zachęt gospodarczych dotyczących recyklingu metali, w tym nieopłacalnego obecnie recyklingu kluczowych surowców, m.in. metali ziem rzadkich, do zbadania możliwości wspierania rynków materiałów z recyklingu, m.in. za sprawą zielonych certyfikatów dla materiałów z recyklingu, wymogów dotyczących ekoprojektu oraz przy pomocy zachęt podatkowych, jak również do zapewnienia zwielokrotnienia budżetu polityki spójności i Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych w celu wspierania efektywnej gospodarki zasobami i recyklingu; uważa, że należy poprawić przepisy dotyczące odpadów, by zapewnić dalsze funkcjonowanie rynku złomu w UE, na przykład w drodze zmiany dyrektywy w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji i pozostałego prawodawstwa UE dotyczącego odpadów; proponuje przyjęcie środków wyznaczających cele dotyczących zbiórki, zwiększających odpowiedzialność producentów oraz rozszerzających zakres prawodawstwa dotyczącego wycofywania z eksploatacji, na przykład na samochody ciężarowe, autobusy i motocykle; podkreśla zapotrzebowanie na wykwalifikowane i wyszkolone osoby, które mogłyby poradzić sobie z przejściem na bardziej zrównoważone procesy produkcji i wyroby, oraz apeluje o europejską strategię szkoleń i kształcenia, wspierającą przedsiębiorstwa, instytuty badawcze i partnerów społecznych w wysiłkach na rzecz wspólnego badania potrzeb w zakresie umiejętności w dążeniu do zrównoważonego rozwoju środowiska;

o

o o

29. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
